

MINDEN EL VAN CSCSESZVE: MINDEN?

írta: **Sári Csaba**

„A *Minden el van CsCseszve* főhőse egy furcsa és ritka szindrómában szenved, melyet *Fellini kór*nak neveztek el. Mindennapi nehézségei, stresszhelyzetek hatására saját fantáziavilágába menekül, ahol összekeveredik a képzelet és a valóság. Számos ismert és ismeretlen emberrel találkozik, akik megkeverik és összezavarják az elméjében létező, amúgy is körülményes életét.”

Ez az izgalmasnak hangzó felütés olvasható Pánovics Rajmund első nagyjátékfilmjének a leírásában, amelyet a nagyközönség a 45. Magyar Filmszemle „*Játékfilm – kiemelt információ*” szekciójában tekinthetett meg.

A stáblistát böngészve az emberben az az érzés alakul ki, hogy ez egy baráti társaság közös filmje. Pánovics neve mellett csak egy moziban is bemutatott filmet találunk, ami barátjáról Jancsó Zoltánról szól, aki ebben a filmben is szerepel, mégpedig a róla szóló dokumentumfilmet (*Jacky's world*) hirdető pólóban. A forgatókönyv másik szerzője, Farkas Viktória pedig Pánovics felesége, és szintúgy szerepel is a filmben. A többi szereplő is nagyrészt csak Pánovicsék projektjeiben jelent meg eddig. Ez alól kivétel a két nevesebb színész, Reviczky Gábor és Ujlaki Dénes.

A film kezdetén felugró szöveg azt hirdeti, hogy minden a filmben látható esemény megtörtént és a neveket se változtatták meg. Ez hangsúlyozza a kezdeti felütést. Ezután Reviczky és Ujlaki, mint egyszerű mozinézők, beülnek a „*Minden el van cseszve*” című filmre. Az általuk nézett film kezdetén pedig a Pánovics által játszott főszereplő egy börtönszobát idéző jelenetben a pszichológusának (Farkas Viktória) ecseteli azokat problémáit, amiket már a leírásban is olvashattunk. Idáig még követhető?

Itt kezdi el a főszereplő mesélni egy napját, ahol Pánovics alteregója nevet is kap: Váradi Tintoretto, aki a rendezőhöz hasonlóan szintúgy reklám-, rövid-, dokumentumfilm rendező. A főszereplő meséje átcsap egy álomszerű jelenetbe, amiben már megelevenedik a Fellini kór, amit tetéz egy baleset, majd az azt követő lázálmodok.

Álom az álomban, merülhet fel az *Inception*. Tintoretto ugyanis nyúlüregből nyúlüregbe ugrik a narratíva során. De az előképtől messze van ez a film: szkeccs-szerű álmjelenetek követik egymást, visszatérő gegekkel. A történeteket egy laza narratíva köti össze. Mindezt megszakítja Reviczky-Ujlaki párosa, akik mint mozinézők kommentelik, vagy viccelik el a látottakat.

Az embernek az lehet az érzése, hogy a készítőik különböző vicces(nek szánt) jeleneteket találtak ki, amiket filmre akartak vinni. És utólag kerekítették köré a fiktív Fellini kórt, hogy legyen egy összekötő narratíva és a vígjáték kapjon egy történetnek nevezhető vázat.

Mindezt Pánovics meg is erősítette: a film ötlete úgy született, hogy egy baráti társaság (a stáb) összeült, és alkoholos állapotban különböző vicces történetet meséltek el, találtak ki. Ebből született a terv, hogy mindezt egy játékfilmé kéne bővíteni, és a nagyközönség elé tárni. Az ő céljuk csupán annyi volt, hogy – a rendező szavaival élve – együtt „bolondozzanak”, és ezen a nézők másfél óráig jól szórakozzanak.

Emiatt is nehéz bármit is számon kérni a filmen. Hiszen nem árul zsákbamacskát: ha nem lenne elég a történetben is többször hangsúlyozott filmcím, nem csak Reviczkyék kommentjei ássák alá a film komolyan vehetőségét, hanem több esetben Pánovics Tintoretto alteregója is kontextusban helyezi a látottakat: ő az életet is ismétlődő gegekként szemléli.

Ettől függetlenül az önfeledt szórakozást nem biztosítja a film: a szkeccsek egy idő után már inkább kínosak és fárasztóak a bugyuta vicceikkel. Ezt talán Pánovics is érezte, mivel a játékidő utolsó negyedében a női idomokat – erre (is) utal a két Cs a címben – helyezte a vászon közepére, hogy legalább a férfi közönség figyelmét fenntartsa. A Muppet show két kisöregét idéző Reviczky-Ujlaki viccei se működnek mindig, sok esetben inkább idegesítően nyerítenek bele a kamerába. És ezek miatt azt a jelenetet is nehéz megítélni, ahol a Vészabó Noémi által játszott fiktív művésznővel készít interjút a szintúgy a festőnő alakításában egy riporter, majd a végén a remek beszélgetés öröme kezdet fognak. Önirónia vagy önfényezés, merül fel a kérdés a Vészabó Noéminek megítélt Munkácsy-díj miatti felháborodás tükrében.

A film megvalósítása is egy 2000-es évek eleji magyar TV reklám stílusát idézi. A zene viszont dicséretet érdemel, fülbemászó dalt sikerült ehhez a vígjátékhoz szereznie Riz Laurának.

De a készítőik végig tisztában vannak a filmük minőségével, a végén kétszer is felcsendülő dalban meg is magyarázzák, hogy mindezt így akarták megvalósítani, és ünnepelni kell, hogy megcsinálták a filmet.

Az viszont erősen megkérdőjelezhető, hogy ez a film tényleg megérdemelte-e a filmvásznat. Inkább meg kellett volna tartani egy vicces baráti házimozinak.

MINDEN EL VAN CSCSESZVE – magyar 2025. Rendezte: **Pánovics Rajmund**. Írta: **Pánovics Rajmund** és **Farkas Viktória**. Szereplők: **Pánovics Rajmund**, **Farkas Viktória**,

Reviczky Gábor, Ujlaki Dénes, Jancsó Zoltán, Vészabó Noémi, Ternai Krisztián, Szalóczy Pál. 104 perc.